

САВЕТ ЗА ШТАМПУ

Француска 5/7
11000 Београд
zalbe@savetzastampu.rs

Поштовани,

Дневни лист „Ало“ је у предходном периоду више пута против мене водио негативну кампању. До сада се нисам жалио на непоштовање Кодекса новинара Србије сматрајући да ће негативна кампања престати. Да моје игнорисање и ћутање не би значило одобравање непрофесионалног и незаконитог извештавања, овом приликом подносим жалбу Савету за штампу на одлучивање.

Чињенице:

1.

Дневни лист „Ало“ у штампаном издању дана 30.01.2018. године на трећој страни листа у чланку „**Веселиновић: Роми руже наше паркове!**“ у ауторском тексту новинара **Вељка Несторовића**, јавно је објавио личне податке **шест грађана** са обрасца СГБ-1 Изборне листе кандидата за одборнике скупштине града Београда 04. марта 2018. године, Групе грађана „**Драган Ђилас – Београд одлучује, људи побеђују!**“.

У виду фотографије, свим читаоцима листа који излази у мени непознатом тиражу, лист је омогућио да виде личе податаке Драгана Ђиласа, Ане Јанковић-Јовановић, Николе Јовановића, Борка Стефановића, Жељка Веселиновића, Санда Рашковић-Ивић и Љиљане Јовићић. Пре свега податке о пребивалишту, са адресама становања.

На трећој ударној страници може се видети да је лист „Ало“ односно новинар **Вељко Несторовић** у поседу копије обрасца СГБ-1 Изборне листе кандидата за одборнике скупштине града Београда, те се на основу тога сумња да неовлашћено поседује и обраћује и друге личне податке од укупно 110 осталих кандидата са листе Групе грађана „**Драган Ђилас – Београд одлучује, људи побеђују!**“, или и осталих листи.

Објављивање адресе становања представља кршење права на приватност грађана, што представља основно људско право, без обзира да ли се ради о јавним личностима. Не постоји никакав оправдан интерес јавности да зна моју или друге адресе становања, сем

уколико се то није циљано и тенденциозно спровело да би ми се нарушила безбедност. Али и безбедност других кандидата за одборнике.

Имао бих разумевања да новинар пише о теми која се односи на стан који сам изнајмио, кућу или зграду у којој живим и да је од интереса за основну тему текста. Да се ради о разоткривању криминала у вези адресе на којој живим разумео би потребу да се објави адреса, овако не постоји никакво оправдање да се моја адреса становања јавно стави на увид читаоцима листа.

Посебно забрињава на који начин је лист „Ало“ или новинар Вељко Несторовића, дошао до обрасца СГБ-1 Изборне листе кандидата за одборнике скупштине града Београда 04. марта 2018. године, Групе грађана „Драган Ђилас – Београд одлучује, људи побеђују!“, с обзиром да се та листа налази у поседу Градске изборне комисије. На веб сајту www.beograd.rs, предметна листа јавно је објављена без личних података, односно адресе становања кандидата за одборнике.

Све то може да указује на спрегу или утицај политичких моћника поједињих странака са редакцијом листа или новинарем а у циљу утицаја на предстојеће изборе у Београду, док је чланак у функцији пропаганде.

ПРЕКРШАЈ КОДЕКСА из одељка: VII ПОШТОВАЊЕ ПРИВАТНОСТИ, тачка 1

2.

Дневни лист „Ало“ у штампаном издању од 30.01.2018. године, на насловној страни и трећој ударној страни листа, у чланку „Веселиновић: Роми руже наше паркове!“ цитирао је моју објаву са личног твиттер налога која гласи: „**Ко није имао прилике да види понашање Рома по парковима нека оде са децом до првог парка да погледа то понашање.**“ објављено 19. маја 2017. године у 23:02 минута.

Новинар Вељко Несторовић текст почиње са „**Ко је пустио овог расисту у политику!?**“ а наставља са „**познат је у јавности по серији твитова у којима најбруталније вређа Роме, али и све остале који размишљају другачије од њега.**“

Цео текст којим сам представљен као расиста односи се заправо на моје политичко ангажовање на листи кандидата за одборника Групе грађана „Драган Ђилас – Београд одлучује, људи побеђују!“

Пре објављивања текста нико ме из редакције листа „Ало“, нити новинар Несторовић, није контактирао нити тражио мој коментар на твит, односно објаву. Није било питања због чега је настало и шта сам мислио у вези те објаве. То само указује да се циљано врши

негативна кампања а да је мој твiter налог под нечијом опсервацијом с обзиром да је од 19. маја 2017. године.

Ако би данас неко покушао да пронађете ту објаву, претражујући мој твiter налог @plavizmajevi, предметни твит не би могли да пронађу листајући све моје објаве и твитове. Твiter је ограничио преглед до крајњег датума а он је до 3. јуна 2017. године.

Припремајући ову жалбу, желео сам да Савету за штампу предочим и предходни твит, односно објаву ради лакшег разумевања суштине твита и зашто је настало. На жалост нисам успео због техничког ограничења твiterа који не чува поруке после одређеног времена.

И сами чланови Савета могу се уверити, пратећи све моје објаве до краја временске линије. У прилог томе је и фотографија са мого твiter налога са временске линије и крајње објаве твiterа коју достављам у прилогу.

Једини начин да се предметна објава види на твiterу данас, је да се комплетан текст порука унесе у претраживач твiterа. Циљаном претрагом се види само она или не и оне које су јој претходиле а које су од важности за разумевање суштине објаве.

Дакле, по свему судећи мој профил је био под нечијом опсервацијом тако да је неко потписаном новинару доставио моје твитове с почетка 2017. године, док је само једна искоришћена и извучена из контекста. Претходне твитове од маја 2017. године ни сам не могу да видим.

Дакле ако сам не могу да видим моје објаве од маја 2017. године, јасно је да су исте циљано достављене новинару од неког мени непознатог лица. Сумњам да би то могао бити политички противник, па у том смислу новинар ради пропагандну кампању за неку партију, јер не наводи извор информисања, нити да се ради о плаћеном огласу.

Треба имати у виду да је у време настанка објаве, твiter дозвољавао кратку форму писања од само 140 карактера. Кратка објава „**Ко није имао прилике да види понашање Рома по парковима нека оде са децом до првог парка да погледа то понашање.**“ Настала је као наставак приче једном нашем члану синдиката комуналном полицајцу који је идентификовао групу изгредника младих Рома који су ломили инвентар по парку.

Што се моје објаве тиче, **у њој не наводим ни добро ни лоше понашање Рома.** Користим неутрално само реч „понашање“, дакле свако ко жели да види понашање људи (у конкретном случају Рома) по парковима, може да оде и погледа њихово понашање и самостално донесе закључак. Сама реч „понашање“ не означава позитиван али ни негативан став.

Став заснован према појединцима који су добри или лоши људи, независно од националне припадности или боје коже. Себе не видим нити доживљавам као расисту,

нити ме тако доживљавају пријатељи међу којима су многи различитих нација и боја коже. Међу својим пријатељима и познаницима су људи разних профила, школске спреме, нација и боја коже. То се може видети и на мом Фејсбук профилу.

Како ће ме доживљавати грађани који су под утицајем писања листа „Ало“, могу само да претпоставим, није беззначајно за неког јавно написати да је расиста и оптужити га без суда.

Као председник синдиката који је члан WFTU Светске Федерације Синдиката редовно одлазим на састанке и конгресе где су присутни синдикални лидери из читавог света. Сусрећем се разговарам и сарађујем са припадницима и представницима разних народа, нација и боја коже. Инсинуација новинара да сам расиста је апсолутно непримерена и нетачна и може да служи само пропаганди да читаоци стекли ружну слику о мени а политички нашкодили носиоцу листе Драгану Ђиласу.

Тачно је да сам користио и неку не примерену реч, изнервиран понашањем неких људи који очито нису схватили моју објаву која никако није усмерена на негативно посматрање Рома, јер ни једну негативну реч против Рома нисам употребио нити имам разлога за тим.

Тачно је да сам изрекао и неке не примерене коментаре пратиоцима који су кометарисали моју објаву, изнервиран чињеницом да ме нису разумели. Било је касно, поноћ и изгубио сам живце и упустио сам се у бесмислену расправу која је завршила вређањем.

Немам проблем да призnam своју грешку и жао ми је због недоличних коментара које сам упутио појединим пратиоцима „ботовима“ који су били дежурни те ноћи када су ме изазивали изврђуји суштину моје објаве.

Да ме је новинар позвао и питао (био је у обавези да од мене тражи коментар), то бих и њему рекао, међутим није. Одлучио је да ми без коментара прогласи за расисту.

Такође, уредник листа или новинар неосновано је чланку дао наслов „Веселиновић: Роми руже наше паркове!“, јер ја то у мом твиту нисам написао.

Што се тиче употребе речи „Ром“ из објаве, она није употребљена у негативном или пежуративном смислу и усмерена против Ромског народа. Написао сам је као наставак претходног твита, коментара на активност комуналног полицајца који је спречио групу рома да демолираја парк. Дакле, не ради се о дискриминацији нације већ о разумевању догађаја који је забележан и учесницима догађаја.

Чак и да сма погрешио, ако сам истакао назив ромске нације у мом твиту, мање је важно од чињенице да је то урадио медиј, преносећи мој лични твит, наводећи да сам расиста без иједне изговорене увреде на рачун ромског народа.

Све то послужило је за негативну кампању, политички мотивисану да на насловној страни лист „Ало“ објави „**Ђилас у врх листе уврстио расисту!**“ те „Роми руже наше паркове“ сматра Жељко Веселиновић, кога је Ђилас поставио међу пет кључних људи на листи.

Из моје визуре, ради се о чисто политички нарученом тексту с циљем дискредитације мене и колегиница и колега са листе Групе грађана „Драган Ђилас – Београд одлучује, људи побеђују!“

ПРЕКРШАЈ КОДЕКСА из одељка:

- I ИСТИНИТОСТ ИЗВЕШТАВАЊА;
- II НЕЗАВИСНОСТ ОД ПРИТИСАКА;
- III СПРЕЧАВАЊЕ КОРУПЦИЈЕ И СУКОБА ИНТЕРЕСА;
- IV ОДГОВОРНОСТ НОВИНАРА;
- V НОВИНАРСКА ПАЖЊА.

Са свим горе написаним, сматрам да ће уз разумевање предметне жалбе, чланови Савет за штампу донети правичну одлуку.

С поштовањем,

Председник
Жељко Веселиновић

У Београду, дана 02.02.2018. године

